C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2787/25 Judecătoria Bălți sediul Fălești
4-25085962-03-4r-19082025 Judecător A. Blinov

D E C I Z I E
În numele Legii
25 noiembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **Romaniuc Vasili** împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.07.2025 pronunțată pe cazul contravențional de acuzare a acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La 21 mai 2025, ora 08 și 40 min., agentul constatator al IP Fălești, Bumbac Andrei a emis decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 488698 (6630545965297218), prin care Vasili Romaniuc a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, și a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei (f.d.12).

La 10 iunie 2025, Vasili Romaniuc prin intermediul oficiului poștal, (f.d.11) a depus contestația împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 488698 (6630545965297218) din 21 mai 2025, prin care a solicitat anularea deciziei de sancționare și a procesului-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.07.2025, s-a respins contestația depusă de Vasili Romaniuc împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 488698

(6630545965297218) din 21 mai 2025, întocmită de către agentul constatator al IP Fălești, Andrei Bumbac, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, prin care Vasili Romaniuc a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei, ca fiind depusă tardiv.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenienta Romaniuc Vasili, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În motivarea recursului a invocat, că cu hotărârea contestată nu este de acord, o consideră neîntemeiată şi pasibilă casării.

Recurentul invocă, în primul rând, că hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, prin care contestația sa a fost respinsă ca tardivă, este nelegală și netemeinică. Acesta susține că instanța de fond a interpretat eronat dispozițiile art. 448 Cod contravențional, întrucât nu a examinat motivele omiterii termenului și nu a analizat cererea de repunere în termen, deși recurentul nu a putut depune contestația din motive obiective, neavând posibilitatea fizică de a se prezenta la autoritatea competentă.

Recurentul subliniază că instanța nu a analizat conținutul real al procesului-verbal și legalitatea actelor întocmite de agentul constatator, limitându-se la o soluție formală privind termenul, fără a verifica dacă procesul-verbal îndeplinește condițiile art. 443–445 Cod contravențional și fără a verifica existența faptei imputate.

Acesta susține nevinovăția sa, arătând că nu a accesat aplicația „PSB”, nu a primit niciun fel de mijloace bănești și nu a acceptat avantaje în scop electoral. În procesul-verbal a consemnat explicit că nu este de acord cu acuzația, iar agentul constatator nu a administrat probe pertinente, concludente și legal obținute care să demonstreze elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional. Recurentul afirmă că nu s-au prezentat dovezi privind pretinderea, acceptarea sau primirea unor bunuri ori avantaje necuvenite, nici dovezi privind scopul electoral, element esențial al laturii subiective a contravenției.

În opinia sa, procesul-verbal conține lacune privind circumstanțele comiterii presupusei contravenții, iar probele lipsesc aproape în totalitate, ceea ce atrage aplicarea prezumției de nevinovăție prevăzute de art. 375 Cod contravențional și art. 6 §2 CEDO. Recurentul invocă jurisprudența CEDO (cauzele Fox, Campbell and Hartley, Stepuleac, Ziliberberg), potrivit căreia orice dubiu trebuie interpretat în favoarea persoanei acuzate, iar constatarea vinovăției nu se poate întemeia pe presupuneri.

Totodată, recurentul semnalează că agentul constatator nu a investigat cauza obiectiv, complet și sub toate aspectele, contrar obligațiilor stabilite de art.458 și 460 Cod contravențional, iar instanța de fond nu a examinat probele, nu a făcut analiza elementelor constitutive ale faptei și nu a verificat existența temeiurilor de încetare a procesului contravențional prevăzute de art. 441 și 445 Cod contravențional.

Nu în ultimul rând, recurentul arată că este o persoană cu capacitate juridică diminuată, aspect ignorat atât de agentul constatator, cât și de instanța de fond, deși acesta avea nevoie de protecție suplimentară pentru a înțelege actele procedurale întocmite.

În concluzie, recurentul solicită repunerea în termen a contestației în temeiul art. 448 alin. (2) Cod contravențional, admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptei imputate.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*. Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 25.11.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. La caz referințe nu au fost înaintate.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal menționează, că instanța de fond a examinat contestația depusă de către Romaniuc Vasili împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 488698 și a deciziei agentului constatator de sancționare în baza art.47[1] alin.(1) CCo din 21.05.2025, în ordinea stabilită, cu respectarea normelor procesuale, a verificat circumstanțele cauzei ce se referă la termenul de depunere a contestației, corect ajungând la concluzia privind necesitatea respingerii ei ca fiind depusă cu omiterea termenului de atac, fapt ce justificat a determinat neexpunerea instanței asupra argumentelor incluse în conținutul contestației, hotărârea fiind adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată şi motivată*.

Colegiul penal menționează, că art.448 alin.(1) CCo stipulează, că *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte*

în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația*.

Din vizualizarea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 488698 (f.d.12), se constată, că acest act a fost întocmit în baza art.47[1] alin.(1) CCo la data de 21.05.2025 în privința lui Romaniuc Vasili, în prezența acesteia – ceea ce agentul constatator a indicat expres la pct.14 al procesului-verbal „Procesul-verbal a fost încheiat", menționând că „în prezența contravenientului".

La fel, din vizualizarea procesului-verbal cu privire la contravenție în original, se constată că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului, care a fost identificat prin intermediul buletinului de identitate, și a semnat actul enunțat la toate rubricile.

Mai mult ca atât, la rubrica pct.12 a indicat că nu este de acord cu procesul verbal.

În atare împrejurări, Colegiul penal la fel ca și prima instanță corect a considerat, că termenul de contestare a deciziei de sancționare, conform art.448 CCo, urmează a fi calculat anume din data emiterii ei. Or actele agentului constatator au fost întocmite la 21.05.2025 în prezența lui Romaniuc Vasili, care a semnat la toate rubricile, ceea ce denotă că termenul de contestare s-a calculat din 21.05.2025 și s-a scurs la 05.06.2025, pe când contestația Romaniuc Vasili a fost depusă la oficiul poștal abia la data de 10.06.2025 (f.d.11), adică peste termen.

În atare împrejurări, Colegiul consideră că instanța de fond just a conchis despre respingerea contestației înaintată de către contravenientul Romaniuc Vasili, ca fiind depusă cu depășirea termenului de contestare.

Potrivit recursului, recurentul critică hotărârea instanței sub aspectul circumstanțelor de fapt ale cauzei, apreciind că fondul n-a fost examinat obiectiv, însă nicidecum recurentul nu se expune asupra soluției instanței de respingere a contestației ca fiind depusă peste termen, neinvocând motivele sale de dezacord cu anume acest temei de respingere a contestației.

Instanța de recurs menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile

prevăzute de art.466 CCo, concluzionându-se lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care respinge recursul declarat ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

În conformitate cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul declarat de către **Romaniuc Vasili** împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.07.2025 pronunțată pe cazul contravențional de acuzarea acesteia în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.